

๕๑

อ ำ นั ส ง ส์
แ ห่ ง ป ทุ ม บุ ช า

ในกัปีที่ ๙๒ แต่กัปนี้

เราบูชาพระสัสมาสัมพุทธเจ้าด้วยดอกไม้ใด
ด้วยกรรมนั้น เราไม่รู้จักทุกติเลย นี่เป็นผลแห่งพุทธบูชา
เราได้บังเกิดเป็นพระเจ้าแผ่นดินจอมจักรพรรดิ ๑๘ ครั้ง

ทรงพระนามเหมือนกันว่า ปทุมภาสะ
ในกัปีที่ ๑๘ ได้เป็นพระเจ้าแผ่นดิน ๔๘ ครั้ง

อานิสงส์ แห่ง ปทุมบุชา

๕๐๕

เวลาแห่งการทำใจหยุดใจนิ่งนั้นเป็นช่วงเวลาที่ปลอดจากภารกิจทั้งหลาย เพราะเรากำลังมุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพาน กำลังดำเนินอยู่บนเส้นทางที่พระอริยเจ้าได้ดำเนินไปแล้ว มนุษย์ส่วนใหญ่ในปัจจุบันนี้ ยังไม่รู้เลยว่า เป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตอยู่ที่ตรงนี้ คือการแสวงหาพระนิพพาน จึงทำให้เวียนวนอยู่ในกระแสแห่งความทุกข์ ทว่าหากใครก็ตามที่ได้ประพฤติตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ชีวิตของผู้นั้นก็จะเป็นประสบความสำเร็จ ในเส้นทางที่พระอริยเจ้าทั้งหลายได้ประสบความสำเร็จ

มีวาระแห่งภาษิตที่ปรากฏอยู่ใน ปทุมบุปผียเถราปทาน ความว่า

“ในกัปที่ ๙๒ แต่กัปนี้ เราบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยดอกไม้ธูป ด้วยกรรมนั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็นผลแห่งพุทธบูชา เราได้บังเกิดเป็นพระเจ้าแผ่นดินจอมจักรพรรดิ ๑๘ ครั้ง ทรงพระนามเหมือนกันว่า ปทุมภาสะ ในกัปที่ ๑๘ ได้เป็นพระเจ้าแผ่นดิน ๔๘ ครั้ง”

พระอริยเจ้าทั้งหลายในกาลก่อน ล้วนมีประวัติการสร้างบารมีที่แตกต่างกันออกไป แต่ทุกๆ องค์ล้วนมีความประทับใจในผลแห่งบุญที่เกิดขึ้นจากการบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

อานิสงส์แห่งปทุมพูชา

๕๐๖

เช่นเดียวกัน หลวงพ่อจะได้เล่าถึงพระอรหันตเถระเจ้าองค์หนึ่ง
ที่ท่านได้เปล่งอุทานออกมา ภายหลังจากที่ได้ย้อนกลับไปดู
ประวัติแห่งการสร้างบารมีของตัวเอง พบว่าอานุภาพแห่งบุญ
ที่ส่งผลให้ตัวของท่านเองเข้าถึงความสุขที่แท้จริงของชีวิตอย่าง
น่าอัศจรรย์ เกิดจากผลแห่งการบูชาด้วยดอกปทุม พระอรหันต-
เถระองค์นี้ มีชื่อว่า **พระปทุมปุปผิยเถระ** เรื่องราวการสร้างบุญ
ของท่าน มีอยู่ว่า

*ในภพอดีต ท่านเคยบำเพ็ญกุศลในสำนักของ
พระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ มาแล้ว ตามวาระโอกาสพอสมควร
แต่ในภพชาติที่ผ่านๆ มา บารมีในตัวยังไม่เต็มเปี่ยม ทำให้
ไม่สามารถบรรลุธรรมได้ แต่ถึงกระนั้น บุญก็ยังส่งผลให้ได้
อุปนิสัยแห่งพระนิพพาน ในใจลึกๆ ยังปรารถนาพระนิพพาน
จนมาถึงยุคที่ท่านทำความดี แล้วเกิดความประทับใจคือ ในยุค
แห่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า พุทธะ เสด็จอุบัติขึ้นในโลก
พระเถระได้กลับมาเกิดในเมืองมนุษย์ ในเรือนของตระกูลที่มี
ฐานะปานกลางแห่งหนึ่ง ซึ่งช่วงนั้นตรงกับที่พระบรมศาสดา
กำลังประกาศพระศาสนาพอดี

อานิสงส์ แห่ง ปทุมพูชา

๕๐๓

ในยุคนั้น แม้ว่าท่านจะได้ยินข่าวการบังเกิดขึ้นของพระผู้มีพระภาคเจ้าแต่ก็ไม่มีโอกาสได้เข้าไปฟังธรรมของพระองค์ท่าน เนื่องจากนั้นการคมนาคมค่อนข้างยากลำบาก เส้นทางของแต่ละพระนครอยู่ห่างไกลกัน ต้องใช้เวลาเดินทางเป็นเดือนๆ เสี่ยงกับภัยอันตรายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ร้าย หรือโจรที่คอยปล้นชิงทรัพย์ก็มีมากมาย แต่ยังมีผู้มีบุญบางท่านที่ไม่ได้หวั่นเกรงอันตรายเหล่านี้เลย เดินทางรอนแรมเป็นเดือนๆ ไปเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา เพื่อฟังธรรมจากพระองค์ท่าน

คนสมัยก่อน มีใจรักที่จะแสวงหาความหลุดพ้นอยู่มาก ถึงแม้ว่าเด็กน้อยนี้ยังไม่เติบโตใหญ่ และได้ยินข่าวการบังเกิดขึ้นก็ยังไม่มีความสามารถพอที่จะดันดันฝ่าฟันอันตรายทั้งหลาย เพื่อไปเข้าเฝ้าพระพุทธรองค์ได้ เพียงคิดอยู่แต่ในใจเท่านั้นว่า ลักวันหนึ่งเราคงมีโอกาสได้เข้าเฝ้าพระพุทธรองค์สักครั้ง รอคอยยาวนานทีเดียว จนกระทั่งเติบโตเป็นหนุ่ม ก็ยังไม่มีโอกาสที่จะเดินทางไป ในใจของเด็กหนุ่มยังคงคิดถึงเรื่องนี้อยู่เสมอๆ

จนกระทั่งวันหนึ่ง พระบรมศาสดาเสด็จผ่านไปทางนครที่กัลบุตรท่านนี้อาศัยอยู่ เป็นเวลาเดียวกับที่กัลบุตรนี้ได้ไปที่สระโบกขรณี เป็นสระที่อุดมสมบูรณ์ด้วยดอกปทุมต่างๆ ซึ่งออกดอกบานสะพรั่งเต็มสระ พอไปถึงท่านก็ลงสู่สระ เลือกกหาผักบัวและเหง้าบัวได้พอสมควร แล้วก็ขึ้นมาล้างผักอยู่ที่ใต้ร่มไม้

อานิสงส์แห่งปทุมพูชา

๕๐๘

ขณะที่กำลังกินเหล้าบ้วนอยู่อย่างเอร็ดอร่อย สายตาก็
เหลือบไปเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้า ซึ่งมีพระฉัพพรรณรังสีที่เปล่ง
ออกจากพระวรกายของพระองค์ สว่างไสวรุ่งเรืองเหมือน
พระอาทิตย์ งดงามไม่มีที่ติ กำลังเสด็จผ่านมา ท่านเห็นเพียง
แค่นี้เท่านั้น ก็มีใจเลื่อมใส เกิดอัศจรรย์ในใจอยู่เพียงลำพังว่า
ใครหนอกำลังเดินมา ผิวพรรณวรรณะงดงามผ่องใสเหลือเกิน
บุรุษผู้นี้ต้องไม่ใช่คนธรรมดาสามัญแน่ๆ คิดอย่างนี้แล้วจึงนั่ง
พิจารณาอยู่ครู่หนึ่ง จุกใจขึ้นมาว่า เราได้ยื่นข่าวการบังเกิดขึ้น
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามายาวนาน มหาสมณะนี้มีความวิเศษ
แตกต่างจากนักบวชอื่นๆ พระองค์คงเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
อย่างแน่นอน พอคิดอย่างนี้ได้ก็คิดต่อไปว่า น่าเสียดายเหลือเกิน
ที่เรามาพบพระองค์ในขณะที่เราไม่มีเครื่องไทยธรรม แต่คิดดูอีกที
ถ้าถัดจากวันนี้ไป ยังไม่ทราบว่าจะเสด็จไปที่ไหนต่อ
เราไม่ควรปล่อยโอกาสให้ผ่านไป ควรหาอะไรเพื่อไปทำการบูชา
พระองค์ก่อน

ด้วยความเลื่อมใสและดีใจอย่างมาก จึงรีบกระวีกระวาด
เก็บดอกปทุมจากสระ เลือกดอกที่สวยงามที่สุด แม้อยากจะ
เข้าไปบูชาใกล้ๆ แต่ก็ไม่ทัน เพราะพระพุทธรองค์ทรงพระดำเนิน
ผ่านไปแล้ว จึงน้อมจิตรำลึกว่า ‘ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า
ข้าพระบาทเลื่อมใสในพระองค์ แต่ไม่สามารถเข้าไปกราบใกล้ๆ ได้

อานิสงส์ แห่งปทุมพูชา

๕๐๕

ข้าพระองค์ขอบูชาพระองค์ด้วยดอกปทุมเหล่านี้ ขอพระองค์โปรดรับบรรณาการอันน้อยนิดของคนยากด้วยเถิด’

อธิษฐานจบก็โยนดอกบัวขึ้นไปในอากาศ ด้วยมุ่งหวังจะกระทำเป็นพุทธบูชา เหตุอัศจรรย์ก็พลันบังเกิดขึ้น ดอกบัวเหล่านั้นได้ลอยไปในอากาศ แต่แทนที่จะตกลงสู่พื้น กลับลอยขึ้นไปก้นเป็นพदानเหนือเศียรของพระบรมศาสดา ท่านเห็นอย่างนั้นมหาปิตักิแผ่ฐานไปทั่วสรรพางค์กาย มีใจเลื่อมใสอย่างยิ่ง จึงตัดสินใจออกบวช เมื่อออกบวชเป็นพระภิกษุแล้ว ท่านก็มีวัตรปฏิบัติที่งดงาม ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมทุกๆ วัน จนกระทั่งสิ้นอายุขัย

ในวันละจากโลก เหตุการณ์ที่ท่านได้เคยโยนดอกบัวบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในครั้งก่อนนั้น มาปรากฏให้เห็นเด่นชัดเป็นกรรมนิมิตก่อนตาย บุญก็ส่งผลให้ไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นดุสิตเกิดในที่นั้นได้เสวยทิพยสมบัติจนสิ้นอายุขัยของชาวสวรรค์ จึงเกิดต่อในชั้นที่สูงขึ้นไปอีก เวียนวนอยู่บนสวรรค์ ๖ ชั้นฟ้าตามลำดับ ท่องเที่ยวอยู่ใน ๒ ภพภูมิ คือ มนุษย์โลกและเทวโลกเมื่อเกิดเป็นมนุษย์ก็สมบุรณ์ด้วยสมบัติในเมืองมนุษย์

จนมาถึงในพุทธกาลนี้ ท่านจุติจากสวรรค์มาบังเกิดในเรือนที่มั่งคั่ง พอเจริญวัยแล้ว บุญเก่าในตัวก็ตักเตือนทำให้เกิด

อานิสงส์แห่งปทุมบูชา

๕๑๐

ศรัทธาในพระศาสนา จึงออกบวช บำเพ็ญเพียรอยู่ไม่นานนัก ก็สามารถบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ ภายหลังท่านได้ใช้ญาณอันบริสุทธิ ตรวจสอบดูภพในอดีต เห็นการสร้างบุญของตัวเองที่ได้กระทำไว้กับพระพุทธเจ้าพระนามว่า พุสสะ จึงเกิดความปีติโสมนัส เปล่งอุทานว่า

“ผลแห่งบุญนี้หน้าอัศจรรย์เหลือเกิน เราได้ไปยังสระปทุมบริโภคน้ำบัว ได้เห็นพระพุสสะสัมพุทธเจ้า ผู้มีพระลักษณะอันประเสริฐทั้ง ๓๒ ประการ เราไม่สามารถเข้าไปใกล้ได้ จึงจับดอกปทุมโยนขึ้นไปในอากาศน้อมถวายเป็นพุทธบูชา แล้วออกบวชเป็นบรรพชิต ครั้นบวชแล้ว มีกายและใจอันสำรวมดีแล้ว ละวชิทุจริต ชำระอาชีวะให้บริสุทธิ ในกัปที่ ๙๒ แต่กัปนี้ เราบูชาพระพุทธเจ้าด้วยดอกไม้ใด ด้วยบุญนั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็นผลแห่งพุทธบูชา เมื่อเกิดมาเป็นมนุษย์ เราได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๑๘ ครั้ง มีพระนามเหมือนกันว่า ปทุมภาสะ ในกัปที่ ๑๘ ได้เป็นพระเจ้าแผ่นดินถึง ๔๘ ครั้ง ในภพนี้เราเป็นผู้สมบุรณ์ด้วยคุณวิเศษทั้งหลาย”

ดังที่ผ่านมาเราจะเห็นได้ว่า ดอกบัวที่อยู่ในมือของผู้ที่มีจิตเลื่อมใส มีใจมุ่งตรงต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ย่อมมีอานิสงส์ยิ่งใหญ่อย่างน่าอัศจรรย์ เมื่อเราน้อมจิตบูชาพระองค์ท่าน จะ

อานิสงส์แห่งปทุมบูชา

๕๑๑

ส่งผลให้เราได้มหาสมบัติทั้งสาม ทั้งที่เป็นมนุษย์สมบัติ ทิพย-
สมบัติ และนิพพานสมบัติ ดังนั้นเมื่อเราทราบกันอย่างนี้แล้ว
ขอให้เรามีใจนอบน้อมบูชาต่อพระพุทธองค์ โดยทำให้ได้อย่าง
ต่อเนื่องทุกๆ วัน เพื่อให้ใจของเราผูกพันกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ตลอดเวลา แล้วถวายดอกไม้บูชาต่อหน้าพระเจดีย์ หรือพระพุทธรูป
ปฏิมากรที่เป็นสัญลักษณ์แทนพระพุทธองค์ก็จะได้รับอานิสงส์ใหญ่
ติดตัวเราไปทุกภพทุกชาติ

